

BASÍLICA
•
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Núm.

770

24
febrer
2019

«No tingueu por»

Fragment del missatge del Sant Pare
per la III Jornada Mundial de la Joventut.

*En el nostre temps, aquestes paraules del Sant Pare
adequades als joves poden ser un reflex del que estem vivint
tots, joves i grans.*

En els moments en què els dubtes i les pors inunden els nostres cors, resulta imprescindible el discerniment. Ens permet posar ordre en la confusió dels nostres pensaments i sentiments, per actuar d'una manera justa i prudent. (...) Demaneu-vos: avui, en la meva situació concreta, què és el que m'angoixa, què és el que més temo? Què és el que em bloqueja i m'impedeix avançar? Per què no tinc el valor per prendre les decisions importants que he de prendre? No tingueu por de mirar amb sinceritat les vostres pors, reconèixer-les amb realisme i afrontar-les. (...) Jesús mateix, encara que en un nivell incomparable, va experimentar la por i l'angoixa (Mt 26,37, Lc 22,44).

*Oració a l'Hort de Getsemani,
Joan Gascó, entre 1495 i 1500*

«Per què teniu por? Encara no teniu fe?» (Mc 4,40). Aquest retret de Jesús als seus deixebles ens permet comprendre com l'obstacle per a la fe no és amb freqüència la incredulitat sinó la por. Així, l'esforç de discerniment, un cop identificades les pors, ens ha d'ajudar a superar-les obrint-nos a la vida i afrontant amb serenitat els desafiaments que ens presenta. Per als cristians, en concret, la por mai no ha de tenir l'última paraula, sinó que ens dona l'ocasió per fer un acte de fe en Déu... i també en la vida. Això vol dir creure en la

bondat fonamental de l'existència que Déu ens ha donat, confiar que ell ens porta a un bon final a través també de les circumstàncies i vicissituds que sovint són misterioses per a nosaltres. Si per contra al·lomentem la por, tendrem a tancar-nos en nosaltres mateixos, a aixecar una barricada per defensar-nos de tot i de tots, i quedarem paralizats. Hem de reaccionar! No tancar-nos mai! En les Sagrades Escriptures trobem 365 cops l'expressió «no tinguis por», amb totes les seves variacions. Com si volgués dir que tots els dies de l'any el Senyor ens vol lliures de la por. (...)

Crist al mar de Galilea, Eugene Delacroix (1841)

Però també és important parlar i dialogar amb altres persones, germans i germanes nostres en la fe, que tenen més experiència i ens ajuden a veure millor i a escollir entre les diverses opcions. El jove Samuel, quan va sentir la veu del Senyor, no ho va reconèixer immediatament i per tres vegades va anar a Eli, el vell sacerdot, qui al final li va suggerir la resposta correcta que hauria de donar a la crida del Senyor: «Si et torna a cridar, digues: "Parla Senyor, que el teu servent escolta"» (1Sa 3,9).

Quan dubteu, sapigueu que podeu comptar amb l'Església. Sé que hi ha bons sacerdots, consagrats i consagrades, fidels laics, molts d'ells joves com vosaltres, que poden acompanyar-vos com a germans i germanes grans en la fe; moguts per l'Esperit Sant, us ajudaran a aclarir els vostres dubtes i a llegir el dissenyi de la vostra vocació personal. L'«altre» no és únicament un guia espiritual, sinó també qui ens ajuda a obrir-nos a totes les riqueses infinites de l'existència que Déu ens ha donat. Cal que deixem espai a les nostres ciutats i comunitats per créixer, somiar, mirar nous horitzons. No perdeu mai el gust de gaudir de la trobada, de l'amistat, el gust de somiar junts, de caminar amb els altres. Els cristians autèntics no tenen por d'obrir-se als altres, compartir el seu espai vital transformant-lo en espai de fraternitat. No deixeu, estimats joves, que la resplendor de la joventut s'apagui en la foscor d'una habitació tancada en la qual l'única finestra per veure el món sigui l'ordinador i l'smartphone. Obriu les portes de la vostra vida. Que el vostre ambient i el vostre temps estiguin ocupats per persones concretes, relacions profundes, amb les que pugueu compartir experiències autèntiques i reals en la vostra vida quotidiana.

El Plat del Pobre Vergonyant (1)

L'1 de gener d'aquest any l'activista romanès Lagarder Danciu del moviment [@SenseSostreBCN](#) denunciava a twitter la crítica situació en la que es trobava Enric Pons de 85 anys i antic treballador de l'Editorial Bruguera. Una empresa especuladora sense escrúpols havia comprat l'edifici on vivia i li havia anat apujant el lloguer fins a 541 €. Comptant amb una pensió de 618 €, estava apunt de ser desnonat.

Just al costat, el mes de novembre de 2018 es va "okupar" una casa que portava 10 anys buida, per muntar-hi un alberg per a persones sense llar que haguessin quedat al marge dels serveis socials, la Casa de Cádiz. Allà li van proporcionar suport, aliments i ajut. Gràcies al tuït de Lagarder, una persona anònima va fer una generosa donació per evitar el dramàtic desnonament. Malauradament fa un parell de setmanes Enric Pons va morir però en agraïment, va voler deixar part dels diners rebuts a la Casa de Cádiz per a que poguessin continuar realitzant la seva valuosa tasca.

El senyor Enric Pons. Foto de Lagarder Danciu

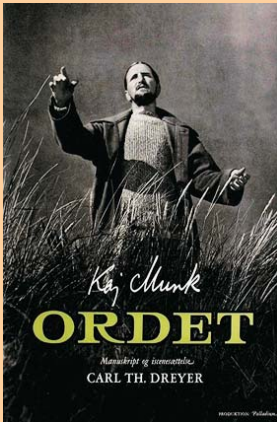
És evident que les institucions locals, autonòmiques i estatals no estan a l'alçada ni han trobat la manera de resoldre la pobresa, en tot el seu ampli espectre. Però, què és la pobresa? Qui és pobre? Qui es considera pobre? Qui no es considera prou pobre i té vergonya d'anar a les institucions a demanar caritat per escalfar-se, per vestir-se o simplement per menjar? Aquest és el cas dels pobres vergonyants, i malauradament no és un problema nou.

A la basílica de Santa Maria del Pi, des del segle XIII, els feligresos van haver d'inventar-se noves formes de beneficència davant les noves necessitats i els nous tipus de pobresa que van anar sorgint en una època de grans canvis.

Després de tants segles, el Plat del Pobre segueix ajudant discretament als feligresos que per una desgràcia o per un temps determinat necessiten ajut. Alguns superen la seva mala situació i com Enric Pons, si poden, deixen almoïna o llegats al Plat en agraïment. D'altres que han estat més afortunats i no han necessitat aquest ajut però coneixen la tasca que es realitza, ajuden amb el que poden o fan deixes testamentàries.

Properament aniré explicant com, de quina manera, com va sorgir, com funcionava, com es finançava, com es distribuïa l'ajut i com s'ha anat adaptant el Plat del pobre vergonyant de l'església del Pi, una institució que va néixer al segle XIII i que perdura al segle XXI.

Cicle de cinema transcendent

El proper dilluns 25 de febrer es projectarà a la cripta i a les 19:30 la vuitena pel·lícula del nostre Cicle de cinema transcendent.

El film que projectarem, “Ordet” (La paraula), és el tercer i últim dels dedicats a Carl Theodor Dreyer i ens situa a la Dinamarca rural de l’any 1930. La família Borgen, amb el seu patriarca Morten Borgen al capdavant, viu en una petita granja a Jutlàndia. Johannes, el mitjà de les tres fills de l’ancià Morten, ha perdut la raó i es creu Jesucrist. Els problemes augmenten quan el fill petit, Anders, s’enamora d’una jove que pertany a una comunitat religiosa rival.

Direcció: Carl Theodor Dreyer

Interpretació: Henrik Malberg, Emil Hass Christensen, Cay Kristiansen, Preben Leerdorff-Rye

Producció: Dinamarca, any 1955

Idioma original: danès · Versió: VOSE · Durada: 126 min.

XXIII Retaule de Sant Josep Oriol

Com cada any, quan s’acosta la diada de Sant Josep Oriol, recordant la seva beatificació, representem el Retaule sobre la seva figura i el seu llegat. Aquest any serà el dissabte 16 de març. Recordeu que podeu reservar a la sagristia seients numerats. Recomanem venir abrigats que encara no haurem sortit de l’hivern.

Ho estem organitzant amb molta il·lusió i estem convençuts que el missatge del “Doctor Pa i aigua” té vigència i seguir-lo ens ajudarà a fer un món millor. Moltes gràcies i us hi esperem!!!

Concert de música vuitcentista

A càrrec de l’alumnat del departament de Música antiga de l’ESMUC, amb visita comentada pel fons instrumental emprat en la interpretació d’oratoris com el de Carles Baguer. Dissabte, 2 de març, a les 11:00 al Museu de la Música.

Si voleu estar informats de totes les activitats que es fan a Santa Maria del Pi, subscriuiu-vos al nostre butlletí electrònic a www.basilicadelpi.cat

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l’indret d’acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora. Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l’horari establert és el següent: dimarts de 10:00 a 11:00 (atenció telefònica) i dimecres de 18:00 a 20:00.
despatx.santamariadelpi@gmail.com